

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **Š. M.**, nar. X., bytom M.. R. X., K. X., zastúpený JUDr. K. Ž., advokátom so sídlom ul. S. X., T. T. proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/13136-101311/2009/991909-r zo dňa 4. septembra 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/115/2009-33 zo dňa 10. marca 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/115/2009-33 zo dňa 10. marca 2010, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

I.

Žalovaný rozhodnutím č. I/221/13136-101311/2009/991909-r zo dňa 4.9.2009 potvrdil odvolaním napadnutý dodatočný platobný výmer Daňového úradu v Krupine č. 684/230/7675/09/Kra zo dňa 10.6.2009, ktorým daňový úrad čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru správcu dane č. 684/230/12450/08/Kra

zo dňa 10.10.2008 a vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2007 znížil zo sumy 39 862,98 EUR na sumu 39 859,26 EUR. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správca dane vykonal u žalobcu kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2007 a na základe jej výsledkov mu vyrubil rozdiel na dani z pridanej hodnoty za horeuvedené zdaňovacie obdobie v celkovej sume 39 862,98 EUR (po znížení 39 859,26 EUR), nakoľko mu neuznal nárok na odpočítanie dane z daňových dokladov od dodávateľa E. P., S., H. R. X., T. T. za nákupy tovarov a služieb. Správca dane požiadal o preverenie tohto plnenia miestne príslušného správcu dane, ktorý vypočul konateľa a spoločníka spoločnosti E. P., S., M. A. dňa 7.7.2008; menovaný uviedol, že predmetné faktúry nevystavil ani nepodpísal, podpis na faktúrach nie je jeho, Š. M. nepozná, tovar mu nedodal a takýmito dodávkami tovaru a služieb sa nezaobrá. Od kúpy spoločnosti v roku 2006 nevykonal žiadne dodávky tovarov ani služieb, preto ani faktúry nie sú v účtovníctve. V roku 2007 neuskutočnil žiadne obchody, ani neplatil žiadnu daň. Výrobou alebo montážou uvedených technológií sa nezaobrá, jeho zámerom bolo poskytovať služby v oblasti gastronómie. Na základe žalobcom predloženého výpisu údajov z daňového priznania k DPH spoločnosti E. P., S., správca dane preveroval daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty tejto spoločnosti za IV. štvrťrok 2007 a zistil, že preverované údaje z predloženého výpisu boli predmetom dodatočného priznania doručeného poštou na Daňový úrad Turčianske Teplice, ktorému predchádzalo negatívne riadne daňové priznanie. Daňový úrad Turčianske Teplice vykonal kontrolu za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2007 u dodávateľa E. P., S., T. T., pri ktorej sa M. A. do zápisnice rovnako vyjadril, že žalobcu nepozná, faktúry nevystavil, podpisy na faktúrach nie sú jeho a uvedenými službami sa nezaobrá, pričom daňové priznanie k DPH nepodal. K čestnému prehláseniu M. A. zo dňa 13.2.2009, ktoré žalobca predložil v odvolaní, žalovaný uviedol, že tento doklad nie je hodnoverným dôkazom o dodaní fakturovaných tovarov a služieb a notárom overený podpis osvedčuje len pravosť podpisu osoby, ktorá prehlásenie podpísala, ale nie pravdivosť jeho obsahu. Žalovaný považoval za zistené, že na faktúrach uvedený dodávateľ – E. P., S., T. T. predmetné plnenia nedodal, preto pri týchto plneniach nevznikla daňová povinnosť v zmysle ustanovení § 19 ods. 1 a 2 zákona o DPH a žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, ani právo na uplatnenie odpočítania dane podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH.

II.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, na ústnom pojednávaní a dospel k záveru, že zo strany žalovaného nedošlo k takému porušeniu zákonnosti, ktoré by malo vplyv na rozhodnutie vo veci samej, preto žalobu zamietol. Krajský súd v odôvodnení rozsudku s poukazom na relevantné ustanovenia zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov a zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uviedol, že po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj celého administratívneho konania dospel k záveru, že v danom prípade nebolo preukázané dodanie tovaru, prác a služieb deklarovaných v predmetných šiestich faktúrach od dodávateľa E.. P., S., T. T. pre žalobcu. Žalobca preukazoval dodanie tovaru od tejto spoločnosti čestným prehlásením konateľa spoločnosti M. A. zo dňa 13.2.2009, ktoré súd síce považoval za dôkaz v zmysle § 29 ods. 4 zákona o správe daní, avšak priklonil sa k názoru žalovaného, že v danom prípade takáto listina neosvedčuje aj pravdivosť skutočností vzhľadom na skoršie vyhlásenia M. A., v ktorých jednoznačne poprel dodanie tovaru, ako aj vystavenie faktúr.

Z uvedených dôvodov preto súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) žalobu zamietol ako nedôvodnú.

III.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a e/ OSP, nakoľko súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Za základ sporu považuje neuznanie ním produkovaných dôkazov ako v konaní pred daňovým úradom, tak aj v súdnom konaní. Pochybnosti spôsobil konateľ dodávateľa E.. P., S., M. A., ktorý pred daňovým úradom dodávku tovaru a služieb poprel z dôvodu osobných vzťahov medzi účastníkmi, ale neskôr v písomnom prehlásení dosvedčil dodávku tovarov a služieb podľa predmetných faktúr, ktorých sa odpočet DPH týka. Jeho notárom overený podpis nasleduje za textom, že k dodávke tovarov a služieb podľa predmetných faktúr došlo, ktorý má v daňovom konaní rozhodujúci význam. Žalobca v súdnom konaní predložil aj ďalšie prehlásenie M. A., že sa jednalo o skutočné dodávky tovaru. Preto sa žalobca dožadoval, aby bol M. A. znova vypočutý.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa návrhu vyhovie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že M. A., ako konateľ dodávateľa E. P., S., sa vyjadril k plneniam za IV. štvrťrok 2007 už v súvislosti s iným preverovaním faktúr vystavených pre iných odberateľov kedy uviedol, že spoločnosť kúpil v zime 2006, doposiaľ nevykonával žiadne obchodné aktivity, zamestnancov nemá, čo vyvracia tvrdenie žalobcu, že M. A. nepriznal dodávky tovarov a služieb pre neho z dôvodu osobných vzťahov medzi nimi. Potvrďuje to napokon aj obsah zápisnice z ústneho pojednávania č. 684/320/9079/2008/Jur zo dňa 9.7.2008, na ktorom sa žalobca vyjadril, že on s pánom A. nejednal, že ho nepozná a netrval na konfrontácii s ním. K písomnému prehláseniu M. A. uviedol, že jeho obsah je všeobecný, nekonkretizuje, ako, kedy, komu a kde boli plnenia dodané, naproti tomu pri ústnych pojednávaniach sa vyjadril celkom konkrétne, že predmetné faktúry nevystavil, ani nepodpísal, tovar nedodal a ani sa uvedenými dodávkami tovaru a služieb nezaobrá. K tvrdeniu žalobcu, že M. A. mal záujem vypovedať na daňovom úrade, len nemal pri sebe občiansky preukaz, žalovaný uviedol, že menovaný mal možnosť vypovedať po preukázaní totožnosti na Daňovom úrade Turčianske Teplice ako miestne príslušnom daňovom úrade spoločnosti, ktorej bol konateľom. K hmotnoprávnej stránke veci uviedol, že samotná existencia faktúr ešte nie je dôkazom reálneho uskutočnenia zdaniteľného plnenia na nich uvedeného. Podľa zistení správcu dane spoločnosť uvedená na faktúrach ako dodávateľ predmetné plnenie nedodala, čím pri týchto plneniach nevznikla daňová povinnosť v zmysle ustanovení § 19 ods. 1 a 2 zákona DPH a tým v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane vo výške vyrubeneho rozdielu za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2007.

Žalovaný sa stotožňuje so závermi napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle koncentračnej zásady v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP), keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, a na úradnej tabuli najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočným východiskom pre vyslovenie výroku rozsudku.

Odvolací súd sa oboznámil s dodatočným platobným výmerom Daňového úradu Krupina č. 684/230/12450/08/Krá zo dňa 10.10.2008, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtrok 2007 v sume 1 200 912 Sk, rozhodnutím Daňového úradu Krupina č. 684/230/14899/2008/Krá zo dňa 22.12.2008, ktorým čiastočne vyhovel odvolaniu žalobcu a priznal mu právo na odpočítanie dane v sume 111,20 Sk, s rozhodnutím žalovaného č. I/221/7090-43703/2009/991909-r zo dňa 21.4.2009, ktorým rozhodnutie Daňového úradu Krupina z 22.12.2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, novým rozhodnutím o odvolaní č. 684/230/7675/09/Krá zo dňa 10.6.2009, ktorým Daňový úrad Krupina odvolaniu čiastočne vyhovel a vyrubený rozdiel dane znížil o sumu 3,72 EUR, ako aj s rozhodnutím žalovaného č. I/221/13136-101311/2009/991909-r zo dňa 4.9.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Krupina zo dňa 10.6.2009. Z ich obsahu zistil, že odôvodnenie rozhodnutí zodpovedá priebehu sporového daňového konania. V dodatočnom platobnom výmere sú riadne ustálené sporné skutočnosti a správca dane sa s nimi v dostatočnom rozsahu a zrozumiteľne vysporiadal. Rovnako rozhodnutie žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu splňa zákonné kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia, nakoľko je z neho dostatočne zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na jeho vydanie, sú v ňom uvedené právne predpisy, na základe ktorých žalovaný rozhodol, ako aj jeho úvahy, ktoré viedli k prijatému záveru.

Žalobca predovšetkým namieta záver správcu dane a žalovaného, ktoré si osvojil aj súd prvého stupňa, že nebolo preukázané dodanie tovaru, prác a služieb deklarovaných v šiestich faktúrach od dodávateľa E.. P., S., T. T., a to napriek predloženému čestnému

prehláseníu konateľa tejto spoločnosti M. A.. Krajský súd vyhodnotil toto čestné prehlásenie v spojení s predchádzajúcimi výpoveďami M. A. pred správcom dane, pričom dospel k záveru, že vierohodnejšou je jeho skoršia a konkrétna výpoveď, ktorá bola rozhodujúca aj pre vydanie rozhodnutí žalovaného. Odvolací súd sa s týmto jeho záverom plne stotožnil.

Súčasťou administratívneho spisu je aj šesť faktúr vystavených v rozpätí od 13.11.2007 do 18.12.2007, na ktorých je ako dodávateľ označený E.. P., S., H. R., T. T., odberateľom je žalobca a predmetom dodávky je o. i. dodávka montážnych prác na technológii a elektroinštalácii, sanitárneho zariadenia a rozvodov potrubia. Podľa výpisu z obchodného registra táto obchodná spoločnosť mala od 12.10.2006 jediného spoločníka a zároveň konateľa M. A. a obsiahly predmet činnosti, ale dodávka a montáž technologického zariadenia medzi činnosťami uvedená nebola. S touto skutočnosťou korešponduje aj výpoveď M. A., ako je zachytená v Zápisnici o ústnom pojednávaní spísanej Daňovým úradom Turčianske Teplice dňa 7.7.2008, kde potom, ako mu boli predmetné faktúry predložené na nahliadnutie, výslovne uviedol, že faktúry pre žalobcu nevystavil ani nepodpísal, Š. M. nepozná, nevie, kto faktúry vystavil, podpis na nich nie je jeho a fakturovanými dodávkami sa nezaobera, navyše v roku 2007 neuskutočnil žiadne obchody, nemal žiadnych zamestnancov. Napokon aj žalobca vo výpovedi pred Daňovým úradom Krupina uviedol, že s pánom A. nejednal, ani ho nepozná, jednal údajne s pánom Svetozárom Kmeťom, ktorý však nikdy nebol konateľom spoločnosti E.. P., S. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto dôkazy sú dostatočné na prijatie záveru, že v súvislosti s týmito faktúrami žalobcovi nevzniklo právo na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, ani právo na uplatnenie odpočítania dane podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH. Žalobcom predložené čestné prehlásenie M. A. zo dňa 13.2.2009 o tom, že vo 4. štvrtroku 2007 pre žalobcu dodával strojné zariadenie nepôsobí s prihliadnutím na ostatné okolnosti dôveryhodne.

Vzhľadom na uvedené dospel senát najvyššieho súdu, že neboli naplnené žalobcom tvrdené odvolacie dôvody, ktoré by zakladali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, preto podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vo výroku vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.2 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní nebol neúspešný a žalovanému nevzniklo právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská